

РЕШЕНИЕ

№ 20566

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2959** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Йонас“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. С. срещу Решение № 4912 от 09.11.2024 г., постановено по НАХД № 10566/2024 г. по описа на на СРС, НО, 105 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 59 от 11.06.2024 г., издадено от директора на Регионална инспекция по околна среда и водите - С. (РИОСВ- С.). С оспореното НП на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 136, ал. 2, т. 3 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), за извършено нарушение на чл. 35, ал. 3, вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО.

В касационната жалба е посочено, че АУАН не е издаден от компетентен орган. Изложени са аргументи, че следва да бъде приложена Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки СМР. Сочи се, че дружеството не е имало информация за вида на товара и че същият е бил с отпадъци. Според касатора, определената имуществена санкция не е съразмерна на извършеното нарушение. Твърди се, че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли решението на СРС и издаденото НП да бъдат отменени.

Касаторът - „Йонас“ ЕООД, в съдебно заседание, чрез от адв. С., поддържа касационната жалба. Претендира разноси.

Ответникът - директор РИОСВ- С., в съдебно заседание, се представлява от юрк. П. - Д., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Развива

допълнителни съображения в писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, I касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 27.10.2023 г. в РИОСВ-С. е постъпила информация от Национален координационен център за трансграничен превоз на отпадъци (НКЦ) към МОСВ за осъществен през ГКПП „К.“ трансграничен превоз на отпадъци, предназначен за територията на [населено място], с приложения към същото сканирани копия на документи, представени на граничния пункт. В писмото като превозвач на товара е посочено дружеството "ЙОНАС" ООД. Посочено е още, че след извършена служебна проверка е установено, че в издадения регистрационен документ на дружеството не е посочен отпадък с код 20 01 25, съответен на посочения в превозните документи.

Съгласно приложените към писмото документи - Анекс VII -Информация, придружаваща превозите на отпадъци, Международна товарителница (CMR) на 26.10.2023 г. и фактура № 477/26.10.2023 г. е извършен превоз с получател "УОН" ЕООД, от ГКПП „К.“ до територията на Република България, с място на разтоварване - площадка за третиране на отпадъци в [населено място], НПЗ Военна рампа, кв. О., [улица]. За превоза е издадена международна товарителница CMR за превоз на 24.120 тона отпадък - растителна мазнина за техническа употреба, с вписан в Анекс VII код 20 01 25 („хранителни масла и мазнини“). Превозвач на отпадъка е "ЙОНАС" ООД с камион с рег. [рег.номер на МПС] / А 2894 ЕК.

Във връзка с получената в РИОСВ информация е извършена проверка, в хода на която са изисквани допълнителни документи. Видно от представеното Решение № 02-РД-520-02 от 17.02.2023 г. на директора на РИОСВ- Б. за изменение и допълване на регистрационен документ, в издадения на "ЙОНАС" ООД такъв не фигурира нито отпадък с посочения код, нито пък посочените в международната товарителница и Анекс VII, превозни средства, чрез които да се извършва транспортиране на отпадъци.

Съставен е АУАН № 9/12.01.2024 г., въз основа на които е издадено НП № 59 от 11.06.2024 г., издадено от директора на РИОСВ-С., с което на „Йонас“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 136, ал. 2, т. 3 от ЗУО, за извършено нарушение на чл. 35, ал. 3, вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 от ЗУО.

При така установената фактическа обстановка, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Посочил е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно. Постановено е по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното

нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Предвид изложеното и с оглед представените по делото писмени доказателства АУАН и НП са издадени от компетентни органи. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение за липса на надлежно оправомощаване за лицето, издател на АУАН. Съгласно чл. 157, ал. 7 от ЗУО, нарушенията по чл. 136, ал. 2, т. 3, 16 и 17 се установяват с акт на органите на Изпълнителна агенция "Морска администрация" или на оправомощени от директора на РИОСВ длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от директора на РИОСВ. Както правилно е приел и СРС в решението си, АУАН е издаден от оправомощено длъжностно лице, съгласно Заповеди № РД-66/05.07.2023 г. и № РД-67/05.07.2023 г., съдържащи се в доказателствения материал по делото на СРС. Заповедите са издадени за Директора на РИОСВ-С. (съобразно Заповед за заместване № РД-97/24.09.2021 г.), който в настоящия случай е компетентния орган, съгласно чл. 157, ал. 7 от ЗУО и има правомощия да оправомощава длъжностни лица от РИОСВ за издаване на АУАН.

Съгласно нормата на чл. 35, ал. 3, вр. с чл. 35, ал. 2, т. 2 за транспортиране на отпадъци по смисъла на § 1, т. 41 и 43 от допълнителните разпоредби се изисква регистрация и издаване на документ по реда на глава пета, раздел II. От съдържащите се в административнонаказателната преписка доказателства се установява, че санкционираното дружество е осъществило превоз на 26.10.2023 г. на отпадъци – 24.120 т. отпадък с код 20 01 25 /хранителни масла и мазнини/, който не е вписан в регистрационния документ, притежаван от същото. С това деяние „Йонас“ ООД е осъществило състава на нарушението по посочените разпоредби.

Нормата на § 1, т. 43 от ДР на ЗУО съдържа легална дефиниция на понятието "транспортиране", като определя, че това е превозът на отпадъци, включително съпътстващите го дейности по товарене, претоварване и разтоварване, когато се извършва от оператора като самостоятелна дейност. По делото е установено по категоричен начин, че санкционираното дружество е осъществило транспортиране по смисъла на цитираната разпоредба.

В тази връзка, неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че следва да намери приложение Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки CMR. В случая административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана за превоз на отпадъци, без дружеството да притежава регистрационен документ за това. Превозът на отпадъци е регламентиран в ЗУО, поради което цитираната в касационната жалба конвенция е неприложима.

Неоснователно се явява и направеното в касационната жалба възражение, че превозачът не бил наясно с вида на натоварената за транспортиране стока. В случая, това обстоятелство е без значение при преценка съставомерността на деянието, тъй установеното нарушение се изразява в липсата на вписан в регистрационния документ код на превозвания отпадък, което беше безспорно установено.

Правилно е определен и размерът на наложеното наказание. Съгласно чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗУО, за транспортиране на отпадъци без разрешение или регистрационен документ, когато такива се изискват, се налага имуществена санкция в размер от 3000 лв. до 10 000 лв. В случая, определената имуществена санкция от 7 000 лв. отговаря на характера и тежестта на нарушението - от дружеството касатор е осъществен превоз на значително количество отпадъци в нарушение на законовите изисквания, поради което не следва да бъде намалявана.

С оглед изложеното, не са налице и основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН и определяне на случая като маловажен, тъй като установеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Засегнатите обществени отношения са с висока степен на значимост предвид целите на закона по чл. 1, ал. 3 от ЗУО, а

именно да се предотврати или намали вредното въздействие на отпадъците върху човешкото здраве и околната среда.

В заключение, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС като правилно и незаконосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4912 от 09.11.2024 г., постановено по НАХД № 10566/2024 г. по описа на СРС, НО, 105 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2